

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.44
din data de 08.02.2012

Dosar nr.: 393/2011

Petiția nr.: 6240/03.11.2011

Petent: B N

Reclamat: Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Ioan”, D F

Obiect: Excludere din graficile de linii de gardă din secția de Ortopedie Traumatologie ale Spitalului.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

I.1.1. B N cu domiciliul în București,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor:

I.2.1. Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Ioan”, cu sediul în București, Șoseaua Vitan Bârzești, Nr.13, Sector 4.

I.2.2. D F cu adresă de comunicare la Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Ioan”, cu sediul în București, Șoseaua Vitan Bârzești, Nr.13, Sector 4.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

1. Petentul se consideră discriminat pentru că este exclus din graficile de linii de gardă din secția de Ortopedie Traumatologie ale Spitalului. Petentul, susține că în lunile august și septembrie 2011 a observat restrângerea orelor de gardă pentru continuitatea asistenței medicale, gărzi plătite, iar în luna octombrie 2011 a constatat excluderea sa din graficile de linii de gardă Ortopedie – Traumatologie ale Spitalului.

III. Procedura de citare.

1. Petentul a fost citat prin adresa nr. 6240/ 10.11.2011, părțile reclamate au fost citate prin adresele înregistrate cu nr. 6361/10.11.2011.

2. La solicitarea părților reclamate a avut loc recitarea părților prin adresele înregistrate cu nr. 6607/23.11.2011, prin care au fost informați de **excepția de necompetență a CNCND** în ce privește solicitarea petentului cu privire la **restabilirea situației anterioare**.
3. La termenul de audieri stabilit pentru data de 05.12.2011, petentul și reprezentantul Spitalului Clinic de Urgență „Sf. Ioan” au fost prezenți, reclamatul D F a fost absent.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului.

1. Petentul se consideră discriminat pentru că este exclus din graficile de linii de gardă din secția de Ortopedie Traumatologie ale Spitalului. Petentul, susține că în lunile august și septembrie 2011 a observat restrângerea orelor de gardă pentru continuitatea asistenței medicale, gărzi plătite, iar în luna octombrie 2011 a constatat excluderea sa din graficele de linii de gardă Ortopedie – Traumatologie ale Spitalului.
2. Petentului îi este emisă doar obligația de a efectua orele de gardă incluse în timpul de muncă, astfel cum sunt ele prevăzute de art.4 din Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății Publice nr. 870/07.2004 cu modificările și completările ulterioare.
3. În afara orelor de gardă incluse în timpul de muncă, medicii efectuează și la garda instituită pentru continuitatea asistenței medicale, între ora de terminare a programului stabilit pentru activitatea curentă a medicilor din cursul dimineții și ora de începere a programului de dimineață din ziua următoare ori în zilele de repaus săptămânal, zilele de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit reglementărilor legale nu se lucrează. Aceasta este garda din care petentul a fost exclus și a cărei organizare și salarizare corespunzătoare.
4. Excluderea petentului din gardă, îi afectează semnificativ veniturile lunare și cuantumul pensiei.
5. La solicitarea petentului de a primi un răspuns, managerul a făcut afirmația "să lăsăm tineretul și tineretul să se familiarizeze cu cazuistica ". Petentul, se consideră discriminat pe criteriu de vârstă, având vârsta de 65 de ani, doctor în științe medicale și își poate continua activitatea până la 70 de ani, în conformitate cu dispozițiile art. 385 alin. 3 din Legea 95/2006.
6. Față de cele expuse, petentul solicită constatarea și sancționarea faptei de discriminare, precum și restabilirea situației anterioare.

Susținerile părților reclamate.

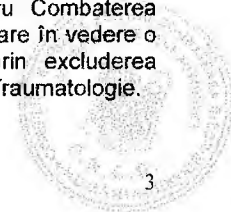
1. Prin punctul de vedere emis și depus în cadrul ședinței de audieri din data de 22.11.2011, Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Ioan”, susține faptul că modul concret de organizare a asistenței medicale, numărul de medici și respectiv continuitatea asistenței medicale sunt stabilite de fiecare secție medicală, în funcție de specificul ei, de numărul de paturi, de performanțele profesionale individuale ale medicilor și de serviciile medicale contractate cu Casa de Asigurări de Sănătate a Municipiului București.

2. Aceste gărzi sunt efectuate în afasra timpului de lucru, iar actul normativ nu stipulează că, în mod obligatoriu, toți medicii unei secții trebuie incluși în asigurarea asistenței medicale cu caracter de continuitate, singura excepție prevăzută în OMS 870/2004 la art. 33 al.1 se referă la medicii rezidenți care în perioada de pregătire în specialitate trebuie incluși în mod obligatoriu în linia de gardă, în unitatea sanitară în care efectuează stagiul de pregătire.
3. Spitalul respectă obligațiile contractuale ce-l revin în cadrul raorturilor de muncă dintre ărți și este în dreptul sau să organizeze activitatea secției/spitalului în condițiile standardelor de management asumate în condițiile legii.
4. Sesizarea petentului vizează asecte privind domeniul raporturilor de muncă cu privire la stabilirea atribuțiilor de serviciu și organizarea internă a activității unei secții medicale. În cadrul secției ortopedie mai sunt 2 medici care nu sunt incluși în graficul de gardă
5. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 185/16.01.2012, reclamatul D. F susține faptul că petentul are mai multe culpe medicale.
6. În data de 03.04.2008, petentul deși se afla de gardă, acesta nu s-a prezentat în urgența UPU pentru a acorda asistență de urgență conform fișei postului și Regulamentului de Ordine Interioară pentru pacientul C I.
7. În data de 10 iunie 2011, petentul a operat o pacientă, care a fost reinternată pe 6 iulie 2011 și reoperată după care a suferit foarte mult.
8. Conform Referatului formulat de medicul de gardă ATI din data de 14.09.2011, medicul Dirzan Carmencita a refuzat să administreze anestezie unui pacient ce urma să fie operat în secție de petent care făcuse și solicitarea pentru acordarea anesteziei, motivând faptul că petentul se afla în stare de ebrietate.
9. altă pacientă a fost internată de către petent în data de 02.12.2011 pentru scoaterea a 2 țije/șuruburi la nivelul genunchiului stâng care suferise o intervenție chirurgicală anterioară, pacienta fiind asigurată de către medic că i-au fost extrase cele 2 țije din piciorul stâng, în urma intervenției chirurgicale din data de 02.12.2011, intervenție care nu a fost efectuată în realitate. La efectuarea unei radiografii de control în data de 08.12.2011, șuruburile nu au fost extrase și erau în piciorul stâng.
10. Conform Raortului comisiei de disciplină, arată lipsurile și neglijența în serviciu ale petentului, foile de observație redactate incomplet, mai ales consemnările de interes medical, intervențiile chirurgicale nu apar consemnate în foile de observație numite în raport, consemnarea operațiilor în condică nu au fost înregistrate corespunzător.
11. Prin Raportul comisiei de disciplină, petentul a fost sancționat cu avertisment. Toate măsurile luate față de petent au legătură cu raporturile de muncă și nu cu discriminare așa cum invocă petentul.

12. V. Motivele de fapt și de drept.

13. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține spre soluționare prezenta cauză ce are în vedere o posibilă faptă de discriminare a petentului, individualizată prin excluderea acestuia de pe graficile de linii de gardă din secția de Ortopedie Traumatologie.

14. Față de cele expuse, petentul solicită constatarea și sancționarea faptei de discriminare, precum și restabilirea situației anterioare.

15. **În drept**, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."*

16. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*

17. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

18. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că *"Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:*"; **art.2 alin.1** *"..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,*", precum și **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, art.1 alin.1 *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,*".

19. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

20. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclde ca situațiile comparabile să fie tratate**

diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

21. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art 2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosirii sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

22. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

23. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

24. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a

drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

25. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speța atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

26. Față de capătul de cerere ce privește restabilirea situației anterioare producerii faptei de discriminare, Consiliul a invocat, din oficiu, excepția necompetenței materiale a CNCD, conform dispozițiilor art.28 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, coroborate cu dispozițiile art.27 alin.1 din OG nr.137/2000 republicată.

27. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale **art.64**, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul.(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

28. Cât privește tratamentul presupus discriminatoriu, reținut în prezenta cauză, ce fa ce obiectulș prezentului capăt de cerere, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „*responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi*” și în conformitate cu art.19alin.1, care specifică competențele CNCD, „*Consiliul isi exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării*”. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „*Persoana care se considera discriminată poate formula, în fata instanței de judecata, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

29. Deasemenea, art.27 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată prevede că „*Persoana care se considera discriminata poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

30. Raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

31. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-judicial, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra cererilor ce privesc o eventuală restabilire a situației anterioare producerii faptei.

32. Astfel față de dispozițiile art.27 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată, ce prevede expres competența specială a instanțelor de judecată, Colegiul Director al CNCD urmează a admite excepție de necompetență materială a CNCD, față de aspectul ce privește restabilirea situației anterioare. În sine ei, solicitarea de restabilire a situației anterioare are în vedere o veritabilă obligație de a face, obligație ce cade în competența sistemului juridic din România, conform principiului separației puterilor în stat, atribut suveran al instanțelor de judecată.

33. Reltiv la primul capăt de cerere ce privește constatarea și sancționarea faptelor de discriminare, reținem că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un **criteriu interzis**. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant, în circumstanțe similare sau comparabile. Or, **discriminarea directă** presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu: origine rasială sau etnică, religie, etc). Din acest punct de vedere discriminarea directă presupune o **legătură de cauzalitate** identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării.

34. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art.2 al O.G. 137/2000, republicată, în particular, prin utilizarea sintagmei „**pe bază de**”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, „**pe bază de...**”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (*tratamentul diferențiat*) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (*origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, etc.*) invocat de către reclamant (**petent**), constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată pârâtului (**reclamatului**).

35. Astfel, **natura discriminării**, sub aspectul ei **constitativ**, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul **discriminării indirecte**, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.3 din O.G. 137/2000, republicată, cu precizarea că **raportul de cauzalitate este indirect**, și cu atât mai mult în cazul **hărțuirii**, așa cum este reglementată în art.2 alin.5 al ordonanței mai sus menționate. În cazul hărțuirii, **raportul de cauzalitate este direct**, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiuitor, în speță „*comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convongeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.*”

36. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, care prin decizia civilă nr.1530/2009, precum și decizia civilă nr.2758/2009.

37. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze, din întreg probatoriul depus în cauză, măsura în care poate fi reținut un **raport de cauzalitate direct sau indirect** între faptele imputate și un eventual criteriu invocat, respectiv existența unui raport de analogie sau comparabilitate între persoane în privința cărora s-a indus un tratament mai puțin favorabil.

38. Deasemenea, în cauza Coleman vs. Attridge Law, Steve Law, cât și în cauza Centrum Voor Gelijkheid van Kansen en Voor Racismebestrijding vs. Firma Feryn NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, **potrivit principiului inversării sarcinii probei**, revine reclamantului (nn petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise. Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină părților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, părțile ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding vs. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008). În mod similar, potrivit art.20 alin.6 din O.G. 137/2000, republicată, „*Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea, îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare*”. Simpla analiză a textului mai sus prezentat, ne duce la constatarea faptului că articolul în speță prezintă două situații/teze, ce sunt într-o strânsă relație, respectiv **prezumția simplă** de discriminare ce rezultă din

depunerea unei petiții și a unui probatoriu minim, și, pe de altă parte, teza a II a art.20 alin 6, prevede obligația de **răsturnare a sarcini probei**, ce incumbă părții reclamate, respectiv de a dovedi, prin orice mijloc de probă, că cele prezentate în petiția introductivă de procedură în fața CNCD, nu sunt fapte de discriminare sau că acestea au o justificare obiectivă.

39. Ori, față de cele expuse în prezenta cauză, cât privește primul capăt de cerere al petiției, Colegiul nu poate reține existența legăturii de cauzalitate dintre criteriul invocat și fapta în sine. În acest sens, reținem că petentul nu depune probatoriu care să susțină criteriul invocat, precum și faptul că, față de cele expuse, partea reclamată prezintă **justificare obiectivă a măsurii în sine**.

40. Față de aceste aspecte, Colegiul Director al CNCD reține că, relativ la constatarea și sancționarea faptei de discriminare, **nu poate fi reținută incidența art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În ce privește excluderea petentului de pe graficile de linii de gardă din secția de Ortopedie Traumatologie, faptele sesizate nu intră sub incidența art.2 alin.1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. În ce privește solicitarea petentului de restabilire a situației anterioare producerii faptei de discriminare, se admite excepția de neкомпetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit O.G.137/2000 privind prevenirea prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu toate modificările și completările ulterioare.
3. Clasarea dosarului.
4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

HALLER ISTVAN – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ- Membru

JURA CRISTIAN – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director al CNCD

Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director al CNCD

Data redactării: 20.02.2012

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

